

Odborová organizace Operátora ICT, a.s.
Plynární 1617/10
17000 Praha 7
IDDS: arwrrph

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:
MHMP 345115/2026
Sp. zn.:
S-MHMP 284064/2026

Vyřizuje/tel.:
Mgr. Gabriela Mildorfová
236 002 103
Počet listů/příloh: -/0
Datum:
21.04.2026

Rozhodnutí

Hlavní město Praha – Magistrát hlavního města Prahy (dále jen „povinný subjekt“) jako věcně a místně příslušný orgán podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodl o části žádosti o informace společnosti Odborová organizace Operátora ICT, a.s., IČ: 19496231, sídlem Plynární 1617/10, 170 00 Praha 7 – Holešovice, zastoupená předsedou výboru odborové organizace Kamilem Kačerem, MBA (dále jen „žadatel“) ze dne 30. 3. 2026 (dále jen „žádost“)

t a k t o:

Žádost společnosti Odborová organizace Operátora ICT, a.s., IČ: 19496231, sídlem Plynární 1617/10, 170 00 Praha 7 – Holešovice ze dne 30. 3. 2026, **se v části bodů 4. a 5. odmítá** ve smyslu § 15 odst. 1 a § 2 odst. 4 InfZ a zároveň z faktického důvodu obecného zneužití práva, ve spojení s § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Odůvodnění

I.

Povinný subjekt obdržel dne 30. 3. 2026 žádost o informace ve smyslu InfZ v následujícím znění:

- „1. Zda existuje interní směrnice, metodický pokyn, služební předpis nebo jiný dokument Magistrátu hlavního města Prahy, který stanoví povinnost při přípravě odpovědí představitelů hlavního města Prahy (zejména primátora či členů rady) vycházet z předchozích odpovědí poskytnutých dle zákona č. 106/1999 Sb.
2. Pokud takový dokument existuje, žádáme o jeho poskytnutí včetně informace o jeho právní závaznosti, datu účinnosti a věcné působnosti.
3. Zda je v rámci Magistrátu hlavního města Prahy vedena systematická evidence (např. evidenční spis, registr či jiný nástroj) odpovědí poskytovaných dle zákona č. 106/1999 Sb., která umožňuje jejich využití při tvorbě následných vyjádření představitelů města.
4. Zda vyjádření pana radního RNDr. Daniela Mazura, Ph.D., a případná následná vyjádření primátora hlavního města Prahy budou při své formulaci vycházet z již zveřejněných informací Magistrátu hlavního města Prahy poskytnutých naší odborové organizaci dle zákona č. 106/1999 Sb., a to minimálně za poslední dva roky.

5. Pokud nikoliv, žádáme o vysvětlení, jakým způsobem je zajištěna věcná správnost, úplnost a konzistentnost těchto vyjádření ve vztahu k již poskytnutým informacím.“ (dále jen „žádost“).

Přípisem ze dne 13. 4. 2026 Vás povinný subjekt informoval o prodloužení lhůty pro poskytnutí informací o 10 dní, č. j. MHMP 320113/2026.

Dne 21. 4. 2026 zaslal povinný subjekt žadateli informace k bodům 1. - 3. žádosti, č. j. MHMP 344602/2026.

Ohledně bodů 4. a 5. žádosti vydává povinný subjekt v souladu s § 15 odst. 1 InfZ předmětné rozhodnutí.

II.

Povinný subjekt odmítá část žádosti k následujícím bodům:

4. Zda vyjádření pana radního RNDr. Daniela Mazura, Ph.D., a případná následná vyjádření primátora hlavního města Prahy budou při své formulaci vycházet z již zveřejněných informací Magistrátu hlavního města Prahy poskytnutých naší odborové organizaci dle zákona č. 106/1999 Sb., a to minimálně za poslední dva roky.

5. Pokud nikoliv, žádáme o vysvětlení, jakým způsobem je zajištěna věcná správnost, úplnost a konzistentnost těchto vyjádření ve vztahu k již poskytnutým informacím.“

Povinný subjekt uvádí, že při hodnocení předmětu žádosti se zabýval vůlí žadatele a formulace podané žádosti. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že pokud žadatel požaduje, aby povinný subjekt zaujal stanovisko k podané žádosti, pak se skutečně jedná o dotaz na názor a žádost je vyřizována dle § 2 odst. 4 InfZ. Mezi typické žádosti, které lze podřadit pod toto ustanovení, patří požadavky na poskytování právních výkladů, stanovisek, analýz, dále požadavky na další či podrobnější objasnění určitých postupů či postojů povinných subjektů, a požadavky na související informace týkající se prohlášení představitelů povinných subjektů.

Dle povinného subjektu je z formulace žádosti zřejmé, že žadatel požaduje informaci, která se vztahuje k budoucnosti, neboť se týká požadavku na sdělení budoucího postupu radního v případě vyřizování dalších žádostí a dále vysvětlení postupů v budoucnu, kterým by měla být dodržena „správnost, úplnost a konzistentnost těchto vyjádření ve vztahu k již poskytnutým informacím“.

Povinný subjekt v této souvislosti odkazuje na rozsudek NSS č. j. 1 As 28/2010-86 (2128/2010 Sb.NSS), bod 46, dle kterého „účelem výluky dotazů na názor povinného subjektu z působnosti [SvInf](#) je zabránit tomu, aby se jednotlivci obraceli na povinné subjekty s žádostmi o právní rady, předběžné posouzení či hodnocení záměrů těchto osob apod. Právo na informace zahrnuje pouze poskytování informací, nikoliv jejich interpretaci či hodnocení ze strany povinných subjektů....“.

Povinný subjekt dále uvádí, že každá žádost o informace se posuzuje individuálně a nelze předjímat vyřízení nových žádostí, které povinný subjekt teprve obdrží.

Z informační povinnosti povinných subjektů je také vyňata povinnost „dovysvětlovat“ nebo dodatečně zdůvodňovat své předchozí postupy, byť by s jednalo o odůvodnění svého postupu při vyřizování žádosti o informace.

Z judikatury lze odkázat např. na rozsudky NSS č. j. 10 As 361/2019-29, body 17 a 18 a č. j. 1 As 460/2019-30, potvrzující, že není povinností orgánů činných v trestním řízení k podané informační žádosti podrobněji

vykládat či odůvodňovat jimi zvolené postupy a procesní úkony, resp. listiny vyhotovené povinnými subjekty. Podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 29 A 11/2012-50, nemusí povinný subjekt zpětně posuzovat svůj vlastní postup v souvislosti s odůvodněním jím vydaného rozhodnutí (zde se jednalo konkrétně o požadavek na doplnění odůvodnění procesního rozhodnutí vydaného ve správním řízení).

Povinný subjekt dále není povinen sdělovat svá budoucí rozhodnutí, tedy sdělovat žadateli, zjednodušeně řečeno, jaká opatření má v úmyslu učinit v určitých záležitostech. Povinný subjekt připomíná, že pod termínem rozhodnutí nelze rozumět pouze správní rozhodnutí, ale jakékoli řešení otázky náležející do působnosti povinného subjektu (zde například způsob, jakým budou vyřízeny budoucí obdržené žádosti).

Nad rámec výše uvedeného povinný subjekt uvádí, že věcná správnost, úplnost a konzistence vyjádření členů Rady hlavního města Prahy ve vztahu k informacím, které již byly poskytnuty, nejsou ve vnitřních předpisech hlavního města Prahy výslovně upraveny. Podle čl. 1 odst. 2 a 3 a podle čl. 2 Etického kodexu člena Zastupitelstva hlavního města Prahy, schváleného usnesením Zastupitelstva hlavního města Prahy č. 10/1 ze dne 3. 11. 2011, ve znění pozdějších změn, člen Zastupitelstva hlavního města Prahy dbá na to, aby vykonával svoji funkci aktivně a bezúhonně, v souladu s ústavním pořádkem, zákony a dalšími právními předpisy České republiky a v souladu se svým svědomím; při výkonu své funkce rozhoduje objektivně, kvalifikovaně, se znalostí věci a s ohledem na potřeby a zájmy města; neuchyluje se k jednání, kterým by jednostranně upřednostňoval nebo naopak diskriminoval jakoukoliv skupinu či jednotlivce; poskytuje veřejnosti informace související s výkonem svého mandátu s výjimkou těch, které v souladu s právními předpisy podléhají zvláštní ochraně; neuvádí vědomě v omyl veřejnost ani ostatní členy Zastupitelstva hlavního města Prahy.

Povinný subjekt uvádí, že v žádosti žadatel spatřuje jednání, které je zjevně v rozporu s dosažením účelu práva na informace.

Žadatel podává k povinnému subjektu žádosti o informace ve smyslu InfZ týkající se odběratelsko – dodavatelských vztahů mezi hl. m. Prahou (MHMP) a OICT od ledna 2025, přičemž povinný subjekt eviduje k dnešnímu dni celkem 15 žádostí o informace ve smyslu InfZ. Dle povinného subjektu nová žádost přitom nepřináší žádné nové skutkové ani právní okolnosti, neobsahuje upřesnění ani modifikaci požadovaných informací a fakticky se jeví jako tzv. žádost pro žádost, ve které se žadatel domáhá informací, které fakticky neexistují a snaží se přimět povinný subjekt k vytváření polemik a hodnotících soudů ve vztahu k již poskytnutým žádostem a k předjímání, jakým způsobem budou další nové žádosti vyřízeny. Povinný subjekt proto dospěl k závěru, že požadavek postrádá reálný informační přínos.

Žadatel vystupuje jako předseda Odborové organizace Operátora ICT, a.s., se sídlem Plynární 1617/10, 170 00, Praha 7 (dále jen „OICT“). V době, kdy začal tyto žádosti podávat (leden 2025), byl žadatel současně osobou oprávněnou jednat za smluvní stranu OICT ve věcech obchodních i technických v rámci odběratelsko-dodavatelských smluv. V oblasti obchodních záležitostí byl žadatel oprávněn zejména vést jednání s druhou smluvní stranou (hl. m. Praha), účastnit se jednání obchodního charakteru a aktivně vstupovat do změnových řízení. Současně se jako oprávněná osoba pravidelně účastnil jednání týkajících se plnění odběratelsko-dodavatelských smluv, a to jak v rovině obchodní, tak technické. Byl tedy detailně obeznámen s průběhem plnění smluv, obsahem poskytovaných výstupů i související dokumentací.

Na základě oznámení společnosti Operátor ICT a.s. ze dne 5. 3. 2026 žadatel přestal být osobou oprávněnou jednat podle uvedených Smluv. Tímto dnem jeho oprávnění zaniklo a žadatel podává žádosti ve smyslu InfZ toliko z pozice předsedy odborové organizace.

Povinný subjekt shrnuje, že obchodní vedení v rámci obchodního vztahu přísluší vedení OICT, který má řešit vzešlé problémy ve vztahu s odběratelem (HMP), ne jeho Odborové organizaci Operátora ICT, a.s., která by měla s vedením OICT vyjednávat. Dle povinného subjektu je zřejmé, že žadatel, nyní předseda Odborové organizace Operátora ICT, a.s., zneužívá veřejnoprávní předpis, kterým je InfZ, a také povinný subjekt, který však vystupuje v pozici odběratele, a tedy klienta OICT, k řešení problému, který by se měl řešit v rámci obchodního vztahu a v mezích zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů.

Z výše uvedeného je zřejmé, že žadatel má o dosud požadovaných a také poskytnutých informacích prokazatelnou a detailní znalost, a to z titulu své předchozí dlouhodobé účasti na předmětném projektu v rámci dodavatelského subjektu. Jedná se tedy o osobu, která se na realizaci dané agendy přímo podílela a měla k relevantním informacím přístup již v průběhu plnění projektu. Za této situace nelze přehlédnout, že účelem opakovaně podávaných žádostí zjevně není získání informací, které by žadateli nebyly známy, ale spíše jejich opětovné vyžadování formální cestou. Tato okolnost dále podporuje závěr, že žádost postrádá reálný informační přínos a že její podání je vedeno jiným než legitimním účelem, což je třeba zohlednit při posouzení, zda se jedná o výkon práva, který požívá právní ochrany.

Za této situace je namístě hodnotit žádost nejen z formálního hlediska, ale i z hlediska jejího skutečného účelu. V kombinaci uvedených faktorů – tedy znalosti věci na straně žadatele, opakovanosti požadavků, požadavku na vyslovování hodnotících soudů a absence nového informačního přínosu – se podaná žádost jeví jako výkon práva, který se odchyluje od jeho smyslu, jímž je poskytování informací osobám, které jimi nedisponují, nikoli jejich opakované formální vyžadování bez věcného důvodu.

Zneužití práva je nepsaný obecný právní princip, jehož význam a smysl je více méně stejný napříč právními odvětvími. Podstata zneužití práva je, že jakkoli osoba postupuje formálně podle zákona, ve skutečnosti je jejím hlavním cílem něco zcela jiného než dosažení účelu zákona (typicky je právo vykonáváno k neodůvodněné újmě jiného nebo společnosti).

Dle § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany. V kontextu s výše uvedenými skutečnostmi není povinný subjekt povinen poskytovat ochranu takovému výkonu práva, který je zjevně šikanózní, účelový nebo neúměrně zatěžující, a který se odchyluje od smyslu a účelu právní úpravy.

Povinný subjekt shrnuje, že průběžně poskytuje žadateli veškeré informace, která má k dispozici, a které jsou předvídané v mezích InfZ. To, že žadatel není s obsahem odpovědi subjektivně spokojený však již nemůže být předmětem přezkumu z hlediska zákonnosti nebo správnosti postupu povinného subjektu. Pakliže žadatel podal žádost nikoliv proto, aby předmětnou informaci získal, ale aby si ověřil informace, které dříve obdržel (tzv. žádost pro žádost), nemůže být zákonnost postupu povinného subjektu posuzována v závislosti na tom, jestli ji žadatel (subjektivně) vyhodnotí jako dostačující pro ověření, resp. pro zjištění reálného stavu. Účelem žádostí o informace v režimu InfZ není následná interpretace či posuzování (třeba i pravdivosti) poskytnutých informací, nýbrž jen a pouze samotné poskytnutí informací, jež byly žádostí požadovány (posuzováno dle skutečného obsahu žádosti, nikoli úmyslu žadatele).

Ve světle všech výše uvedených skutečností rozhodl povinný subjekt tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Povinný subjekt je přesvědčen, že k zamýšlenému cíli žadatele je nutné využít jiných právních prostředků v rámci jiných vztahů, jak bylo nastíněno výše.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 InfZ a podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) InfZ v souladu s § 83 a 86 správního řádu, je možno podat proti tomuto rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení odvolání k Ministerstvu vnitra České republiky, a to podáním učiněným prostřednictvím povinného subjektu. Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Rudolf Kramář, Ph.D., LL.M.

ředitel odboru právní podpory
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Odborová organizace Operátora ICT, a.s., IDDS: arwrrph
2. PRP MHMP – spis